

grine, næste gang de snakker om social anstændighed i Dansk Folkeparti.

Den tredje grund til, at Det Radikale Venstre har det svært med det her lovforslag, er så, at hele lovforslaget er gennemsyret af en bureaukratisk og kontrollerende tankegang. Tænk engang, ude i børnehaverne skal de nu lave handlingsplaner, årsplaner, pædagogiske læreplaner, børnemiljøplaner, og så skal de i øvrigt til at offentliggøre sig selv på en helt ny måde, så regeringen kan benchmarke de forskellige institutioner over for hinanden, og så skal de i øvrigt også lige gøre lidt ekstra for integrationen, ikke sådan, som de selv har lyst til, men sådan, som regeringen gerne vil.

Jeg fristes til at spørge: Hvornår skal pædagogerne passe børnene? Hvornår skal der være tid til den offentlige service, som det hele handler om? Hvornår bliver regeringen færdig med at kontrollere og bureaukratisere hele den offentlige sektor? Der er efterhånden overhovedet ikke noget af kerneydelsen tilbage. Det er ikke mindst på børneområdet tid til tillid, det er tid til at tro på, at de medarbejdere, vi har, har en faglighed og en styrke, der gør, at de godt kan løse den opgave, vi beder dem om, uden at vi skal trække alle mulige regler og planer ned over dem.

Jeg mener, at vi skal måle vores daginstitutioner på én ting, og det er, hvad det er for nogle børn, de laver, og hvad der kommer ud af det. Det er det. Hvordan man så skal løse den opgave at få kreative og velstimulerede og glade børn, der kan komme videre i folkeskolen, tror jeg faktisk er bedst at overlade til pædagogerne også med en bedre ledelsesindsats og en bedre videreuddannelsesindsats som mål.

Så dels viderefører den her lovgivning noget, vi ikke bryder os om, dels er der overhovedet ikke taget stilling til ressourcespørgsmål, og dels er det her alt andet end den tillidsreform, som Det Radikale Venstre har efterlyst i lang tid. Og af den grund vil vi selvfølgelig gå ind i en diskussion af lovforslaget, men kan ikke stemme for det.

Nu vil jeg så slutte lidt positivt, for der er da også nogle enkelte ting i lovforslaget, som vi i øvrigt synes er meget klare og udmærkede. Vi synes faktisk, det er en god idé at tilbyde sprogtest til børnene, når de bliver 3 år, hvis der vel at mærke følger nogle ressourcer med til at lave opfølgning på de sprogtest, ellers kan det være ligegyldigt. Det er også noget af det, der ikke fremgår helt klart, men det kunne være interes-

sant, om ministeren kunne løfte sløret for, om der i en sådan opfølgende indsats følger penge med.

Kl. 15.05

Vi synes som sagt også, det er en god idé at samle det hele i et lovforslag. Vi glæder os til, at vi kommer til magten og kan bruge ideen om at samle det hele, men forhåbentlig gøre det langt mere offensivt og ambitiøst, end det er tilfældet her.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

SF mener altså heller ikke, at den her dagtilbudslov er god nok. Regeringens fine ord om, at vi med denne lov anerkender dagtilbuddenes selvstændige funktion i børns udvikling og læring, klinger uhyggelig hult. Hvis regeringen virkelig havde visioner for fremtidens generationer, så havde den lavet en lov, der sikrede kvaliteten i dagtilbuddene.

Nu står vi desværre med en lov, hvis ambitionsniveau kun rækker til at sikre det frie valg. Dermed servicere loven forældrene frem for at tilgodese børnenes behov. Jeg sætter servicere i anførselstegn, for er det nu virkelig forældrene, der tilgodeses med denne lov? Ønsker forældrene ikke også visioner og ikke mindst kvalitet i de institutioner, hvor børnene tilbringer mange timer hver dag?

Det, SF savner i dagtilbudsloven, er reelt indhold. Det havde været interessant, hvis loven reelt havde givet rum for de pædagogiske løft, som tilsyneladende også var intentionen bag lovforslaget. Der formuleres formålsbestemmelse og opstilles standarder for mål, metoder og aktiviteter i dagtilbuddene, men der afsættes ikke de fornødne ekstra ressourcer til at indfri alle de her løfter. Ord og fælles standarder hjælper ikke det enkelte barn. Det giver heller ikke pædagogerne tilstrækkelige rammer og vilkår til at give institutionerne kvalitetsmæssige løft på indholdet, som virkelig rykker.

Regeringen har valgt modellen, der hedder øgede krav om offentliggørelse og brugerundersøgelser som et af de mere konkrete svar på, hvordan vi styrker fremtidens dagtilbud. Forældrene skal have indsigt i tilbuddenes kvalitet. Endnu en gang bliver det tydeligt, at det er fleksibilitet og valgfrihed for forældrene og ikke